

щоденників. Дослідник пропонує власні рецепти читання щоденників, як то: “Щоб зрозуміти замовчуване, недомовлене, читачеві треба на якийсь час стати науковцем, щоб після ретельних пошуків з’ясувати сутність замовчуваного” (158). У такий спосіб О.Галич наголошує: щоденники – не розрадливе чи принагідне читиво на канапі біля телевізора, а напружена робота душі й серця. І як українцеві йому болить доля щоденників В.Винниченка, О.Довженка, В.Чередниченко, що з різних причин не друкувалися вповні.

Монографія О.Галича струнка архітектонічно та змістово: чітко сформульовані розділи, підрозділи, логічний виклад основного матеріалу, наявність ґрунтовних частин, що сприяє засвоєнню матеріалу. У способі подачі відчувається багаторічна практика О.Галича – викладача й ученого. Рецензована праця на часі і стане важливою ланкою у складному процесі осмислення щоденників українських письменників як документів історії.

м.Суми

Ларуса Горболіс

ЛП

ШЕВЧЕНКІВСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ В КИЇВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА

В Інституті філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка в березні відбулася щорічна Всеукраїнська наукова конференція, присвячена 195-річчю від дня народження Тараса Шевченка, в якій узяли участь переважно викладачі, аспіранти та студенти університету, а також представники інших вузів столиці та України. Тематика конференції охоплювала широке коло актуальних проблем шевченкознавства в літературознавчому, фольклористичному, мовознавчому аспектах, творчість Т.Г. Шевченка розглядалася і в контексті світової літератури. На пленарному засіданні виступили Ю.Ковалів (“Кордоцентричний екзистенціаль лірики Тараса Шевченка”), Т. Лебединська (“Тарас Шевченко і Петербург”), Г.Штонь (“Духовна структурованість вірша Тараса Шевченка”), Н.Слухай (“Панкосмізм поетичного світу Тараса Шевченка”), А.Ткаченко (“Поезії Тараса Шевченка і критерії художності”), Р.Радишевський (“Польська рецепція Тараса Шевченка в оцінці Володимира Гнатюка”), який також представив перше повне видання “Кобзаря” польською мовою. На секційних засіданнях були заслухані, зокрема, доповіді П.Білоуса “Конфлікт висловлювання у поемі “Марія” Т.Шевченка”, В.Сулими “Біблійні географічні назви як концепти і їх художньо-стилістична функція в поезії Т. Шевченка”, С.Росовецького “Актуальні проблеми взаємозв’язків творчості Т. Шевченка з українським фольклором”, В.Яременка (Хмельницький) “Мотивування вибору Т. Шевченком для виготовлення офорту твору Рембрандта “Притча про робітників на винограднику”, О.Бороня “Шевченкознавчі інтерпретації Юрія Барабаша”, К.Шевякової “Тарас Шевченко в житті Марії Заньковецької” та низка ін. Виступи асп. О.Паращук “Т.Шевченко і літературний канон: сучасний погляд, трактування, роздуми” та студ. М.Антоновської “Парадигма освіти і виховання у повістях Т.Шевченка “Музыкант” і “Несчастный” викликали жваве обговорення.

Робота конференції засвідчила поступальний розвиток шевченкознавства не лише в межах університету, а й у всеукраїнському масштабі. Обнадійливими були спроби окремих молодих дослідників запропонувати нові, подекуди несподівані ракурси вивчення Шевченкової творчості, відійти від усталених оцінок, заявити свіжий погляд досі не розв’язані проблеми. Утім не бракувало виступів на вже не раз заявлені в шевченкознавстві теми, реалізовані в низці публікацій. Загалом проведення університетської конференції у форматі дискусій, зацікавленого обміну думками якнайбільше сприяє активізації шевченкознавчих досліджень в Україні.

Олександр Боронь